MEŠTROVIĆ

Zavoda za kulturu Hrvatske, potom znanstveni savjetnik u Ekonomskom crkvu u Bedeniku; bavio se i fotografijom. institutu u Zagrebu. Od 1956. objavljuje lik. kritike. Bio je član umj. grupe »Gorgona« i jedan od osnivača i gl. teoretičara Novih tendencija (1961), gl. urednik revije »Dizajn« (1968/69) i član redakcije časopisa »BIT-international« (1968-72). Zastupa shvaćanje o cjelovitosti suvremenoga plastičnoga izraza u njegovim praktičnim, društvenim i spoznajnim oblicima. Djelovao na unapređivanju industrijskoga oblikovanja i oblikovne kulture; sudjelovao u osnivanju postdiplomskoga studija dizajna na zagrebačkome Sveučilištu (1974) i uspostavljanju vizualnoga identiteta RTV Zagreb početkom 70-ih godina.

BIBL.: Od pojedinačnog općem, Zagreb 1967; Metodologija industrijskog dizajna, Zagreb 1968; Obrisi bez obrasca, Zagreb 1978; Teorija dizajna i problemi okoline, Zagreb 1980; Svijet, svijest i zavisnost, Zagreb 1983; Roba i sloboda, Zagreb 1995.

METAJNA, selo na poluotoku Barbatu na Pagu. Crkvicu Sv. Marije sagradio je 1487. majstor Nikola Šibenčanin u kasnogotičkim oblicima. I od sela, na vrhu poluotoka, nalaze se ruševine gotičke crkvice Sv. Kristofora.

LIT.: C. F. Bianchi, Zara cristiana, II, Zara, 1879, str. 44. - I. Petricioli, Spomenici srednjovjekovne arhitekture na otoku Pagu, SHP, 1952, 2, str. 110.

METHUDY, Adolfo, slikar (Beč. 23. IX. 1812 — Zagreb, 2. V. 1892). Studirao na bečkoj Akademiji i specijalnoj školi za slikanje cvijeća. Bio je učitelj crtanja u Zagrebu (od 1842); njegov privatni učenik bio je i I. Kršnjavi. Crtao je vedute (objavljene kao litografije uz »Agramer Zeitung« 1844. i 1845) i romantične krajolike (*Šumski krajolik*, 1833). Sudjelovao je na Prvoj dalmatinsko-hrvatsko-slavonskoj izložbi u Zagrebu 1864.

LIT.; M. Schneider, Gradovi i krajevi na slikama i crtežima od 1800. do 1940 (katalog), Zagreb 1977. – Ista, Slikar Maksimilijan Methudy, Anali Galerije Antuna Augustinčića,

METHUDY, Maksimilijan, slikar (Zagreb, 15. XI. 1849 - Klanjec, 19. VIII. 1921). Sin slikara Adolfa. God. 1879. upisao se na Akademiju u Beču; 1881. izložio je u Zagrebu kopije triju slika iz galerije bečke Akademije. Bio je crtač građevinskoga odsjeka Zemaljske vlade

1978, tezom o teoriji oblikovanja, Boravio u Parizu 1961. i SAD 1969/70. (1892 – 97), učitelj crtanja u Vukovaru (1897 – 1902) i geometar u God. 1956-64. bio je lik, kritičar Radio-Zagreba, od 1964. ravnatelj sek- Križevcima i Klanjcu. Crtao je vedute Zagreba i okolice i izdavao ih kao tora za informacije u Centru za industrijsko oblikovanje u Zagrebu, od litografije u svojemu »Artističkome atelieru« u Zagrebu 1886, slikao je 1969. savjetnik generalnog direktora RTV Zagreb, 1987-92. direktor portrete u ulju (Djevojčica sa suncobranom). Naslikao je ikonostas za

> LIT.: M. Schneider, Gradovi i krajevi na slikama i crtežima od 1800. do 1940 (katalog), Zagreb 1977. - Ista, Slikar Maksimilijan Methudy, Anali Galerije Antun Augustinčić,

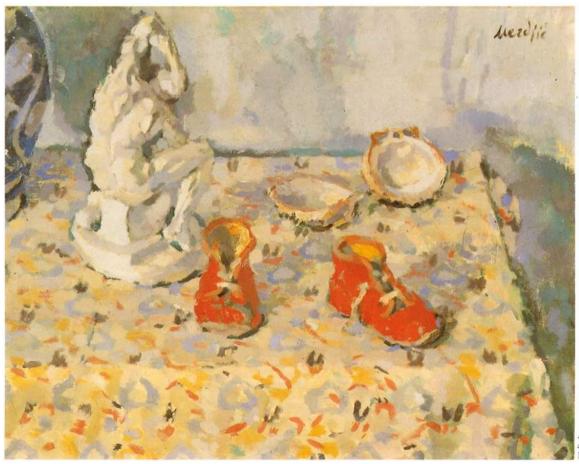
> METKOVIĆ, grad na rijeci Neretvi. Na brdu Predolac, kraj crkve Sv. Ivana, nađeni su keramika i kameni artefakti iz kasnoga brončanoga i željeznoga doba. Na više mjesta potvrđeni su rim. nalazi, što je u vezi s blizom ant. Naronom. M. se prvi put spominje 1422. Na mjestu današnje neoromaničke župne crkve Sv. Ilije bila je starija crkva. Na podnožju i JZ padinama Predolca smjestila se stara jezgra Metkovića s kamenim kućama i uskim uličicama mediteranskoga tipa. U okolici Metkovića brojni su grobni humci te nekoliko naselja gradinskoga tipa iz prapov. razdoblja.

> LIT.: R. Jurić, Prilog arheološkoj karti okolice Metkovića, u knjizi: Dolina rijeke Neretve od prethistorije do ranog srednjeg vijeka, Split 1980. – I. Jurić, A. Mataga i D. Brljević, Prošlost Metkovića od najstarijih vremena do danas, Metković 1984.

METROPOLITANSKA KNJIŽNICA ZAGREBAČKE NADBISKUPIJE,

čuva 150 dragocjenih kodeksa XI-XVI. st., iluminiranih i ukrašenih minijaturama, oko 250 inkunabula te vrijednu zbirku starih zemljopisnih karata i atlasa. Obogatio ju je zagrebački biskup Aleksandar Mikulić koji je 1690. kupio zbirku slov. polihistora J. W. Valvasora za 3000 zlatnih dukata i za knjižnicu sagradio zgradu ispred katedrale (srušena 1907). Valvasorova se zbirka sastoji otprilike od 7000 grafika, crteža i akvareliranih crteža, te 2700 knjiga. U grafičkoj zbirci (pohranjenoj od 1948. u HAZU) ima radova znamenitih majstora, osobito njemačkih (A. Dürer, L. Cranach st.), nizozemskih i flamanskih. Knjižnica posjeduje važna djela raznih struka starih autora i izdavača, a pohranjena je od 1914. u Nacionalnoj i sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu.

LIT.: Lj. Ivančan, Metropolitanska knjižnica u Zagrebu, Narodna starina, 1925, 10. - S. Ubel, Valvazorova grafička zbirka, Bulletin JAZU, 1954, 5-6. - Ista, A. Dürer, katalog drvoreza i bakroreza iz Valvasorove zbirke, Zagreb 1955. – Š. Jurić, Zbirka inkunabula Metropolitanske knjižnice u Zagrebu, Vjesnik bibliotekara Hrvatske, 1962, 3 Gotthardi-Škiljan, Justus von der Nyport., grafika i crteži iz Valvasorove zbirke Nadbiskupije Zagrebačke, Zagreb 1972. – Ista, Martin Sehonganer, Lucas von Leyden i njihovi kopisti u

A. MEZDJIĆ, Mrtva priroda sa statuom. Zagreb, Moderna galerija